

valguse
teataja

KRISTLIK INFOLEHT

TALV 2014

Jumala kutse Brasiilia
tänavalaste juurde

**Ettevõtjast misjonär
Rootsist Birmasse**

Süstaga Lätist Pärnusse

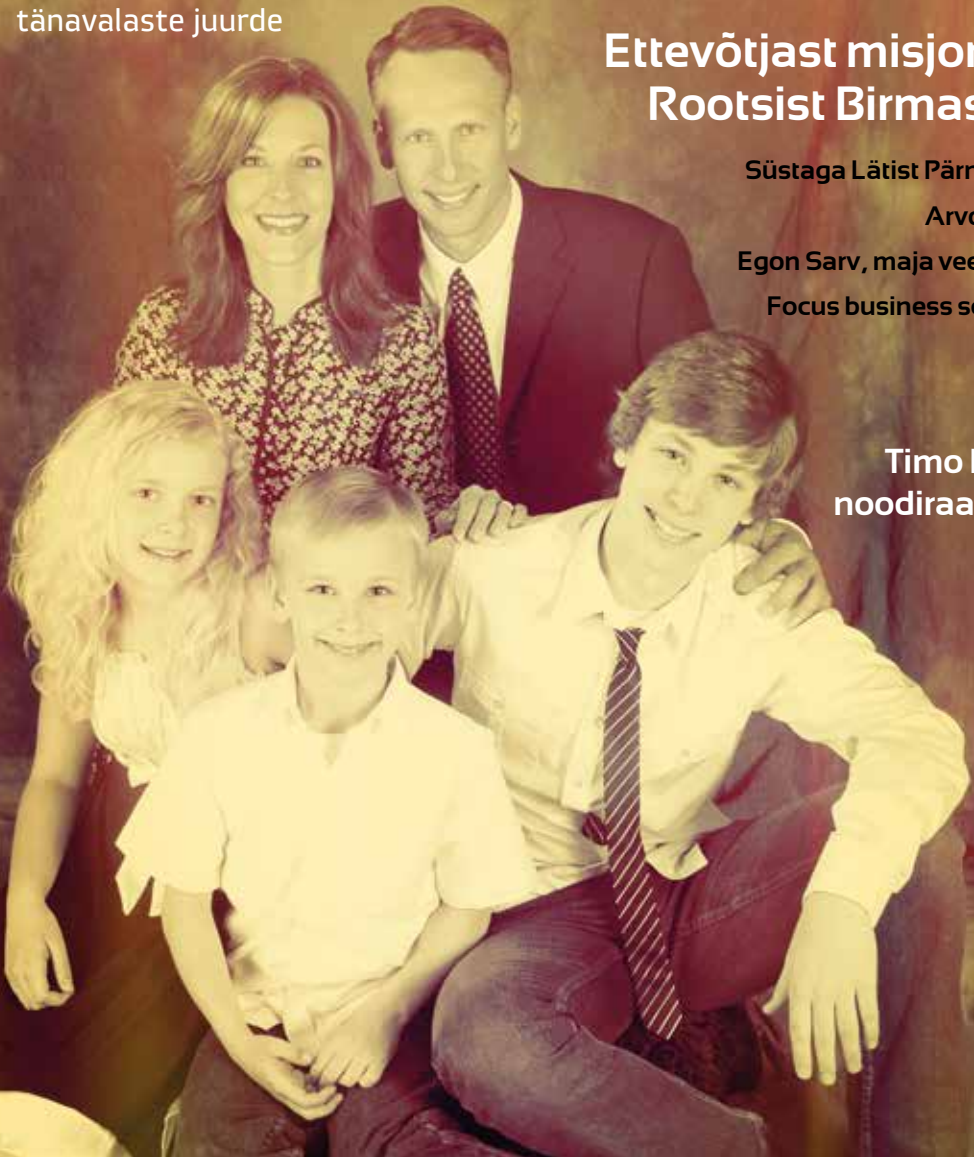
Arvo Pärt

Egon Sarv, maja vee peal

Focus business school

jpm

**Timo Lige
noodiraamat**

05

08

20

**Kristlik infoleht
Valguse teataja**

Toimetaja: Erki Katus
erki.katus@gmail.com

Kaastoimetajad: Andre
Andersson, Benjamin
Adam, Jael Puusaag,
Egon Sarv, Timo Lige,
Tiina Usin, Sirle Katus,
Johan Eriksson, Gunnar
Tindberg jt

Kujundus, küljendus:
Ain Vares / Logolife OÜ

Infolehte toetavad:

solar
SCANDINAVIA.SE

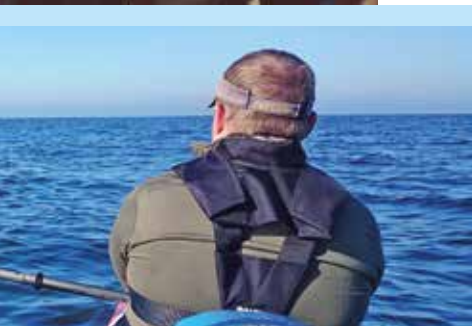
logolife

Re-turn.nu

Sisukord

13

15

- 04 Kaubelge kuni tulen tagasi
- 05 Ettevõtjast misjonär
Rootsist Birmasse
- 08 Süstaga Lätist Pärnusse
- 11 Arvo Pärt
- 13 Jumala kutse Brasíilia
tänavalaste juurde
- 15 Jael Puusaag Bosniast
- 17 Timo Lige noodiraamat
- 18 Villy jagas oma lugu
"Ringvaatega"
- 20 Egon Sarv, maja vee peal
- 22 Muutuge Teiseks
- 25 Focus business school
(FBS) ettevõtluse koolitus
- 26 Õpetajad FBS koolis

Kaubelge kuni tulen tagasi

Läbi ajaloo on Jumal kasutanud mehi ja naisi selleks, et kuulutada oma sõnumit maailma äärteni. Suuremad misjoni liikumised on saanud alguse kristlastest, kes kasutasid oma talente ja ettevõtlust, et kuulutada evangeeliumi nii sõnas kui teos. Sealjuures loodi töökohti, alustati misjoni tööga, rajati kirikuid, asutati haiglaid ja koole ning ühiskondi õnnistati kristlike väärtustega.

David Livingstone on üks tuntumatest misjonäridest kes ühendas ettevõtluse misjoni tööga väga praktiliselt. Tema eesmärgiks oli õnnistada Aafrika riiki nii vaimulikult kui ka majanduslikult. 1857. aastal kõneles Dr Livingstone oma misjonist ja ettevõtetest Cambridge'i ülikoolis. Ta ütles:

"Minnes tagasi Aafrikasse on mu eesmärk alustada liiklusega Zambesi jõel ja selle läbi ka kuulutada evangeeliumi. Kesk-Aafrika põliselanikud on innukad kauplejad aga nende peamine kaup on orjad ja vaene rahvas kannatab tohutu õuduse all. Seetõttu on oluline julgustada jõeliikluse rajamist ja selle kaudu avada tee vabakaubandusele ning kristluse ja ettevõtluse tutvustamisele. Kui julgustame põliselanikke kauplema, on sellest saadavad eelised loendamatud; me ei tohiks silmist kaotada ka meie käes olevaid hindamatuid õnnistusi, mida

kinkida teadmatusesolevale aafriklasele, andes talle kristluse valgust. Need kaks tsivilisatsiooni alust – ristiusk ja ettevõtetus – peaks alati olema lahutamatud."

Luuka evangeeliumi 19. peatükis ütleb Jeesus võrdluses: "kaubelge (olge ettevõtlikud) kuni ma tulen tagasi." Ettevõtte missioon on luua väärtusi, kasutades Jumalalt saadud talente, nii evangeeliumi kuulutamises kui ka ettevõtlusmaailmas – sõnas ja teos. Luues väärtusi firmale, töölistele ja nende peredele ja olles eeskujuks turundusmaailmas Kristuse valgusega.

Kolm aastat tagasi kohtasin oma endist juhatajat Ikeast, Anders Gyhleriust. Olime saanud koos jooksmas käia ja vestelda lõunasöögi ajal. Mu palve Ikeas töötades oli lihtne aga selge, et Jumal saaks mind kasutada töökoahas. Ühel tööpäeval jagas ta mulle arstide prognoosi, et tal on jäänud veel kolm kuud elada. Ta kutsus mind oma kontorisse ning jagas sellest, kuidas ta elufookus ja hinnangud olid täiesti muutunud. Jutuajamine läks varsti iga-vikulistele ja vaimulikele teemadele: elust peale surma, tegudest ja armust, taevast ja põrgust, rahust ja hirmust. Jagasin, kuidas Jumala poeg, Jeesus Kristus, läkitati maa peale Päästjana; meie pattude andestamiseks, et võiksime leida Jumala ning, et anda

valgust ka pimedamates olukordades. "Mina olen tulnud valguseks maailma, et ükski, kes usub minusse, ei jääks pimedusse" (Jh 12:46). Kolmveerand tundi hiljem palvetasime koos "päästepalve". "Palvetasime, et Jumal ka tervendaks, annaks jõudu ja kingiks veel elupäevi. Lahkusime suure kallistusega.

Anders elas veel kolm ja pool aastat, jätkates Ikea juhina, ning veetes palju aega oma perega. Nende aastate jooksul lõpetas ta kõik võistlused Rootsi "Svensk klassiker" klassika seerias – see on populaarne neliküritus, millesse kuuluvad Vasaloppet suusamaraton (90 km), Vättern rundani jalgrattasõit (300 km), Vansbro ujumisvõistlus (3 km) ja Lidingöloppet krossijooks (30 km).

Sa võid ka jõulustressis kogeda Jumala rahu ja võtta vastu suurema jõulukungituse Jumalalt endalt. Võid paluda päästepalve töökohas, autos või kodus. Oluline ei ole õige sõnastamine ja koht vaid südame soov. Võid paluda: "Jumal, andesta mulle mu eksimused. Aita mul õppida tundma sind isiklikult Jeesuse Kristuse kaudu. Tänu, et kuulsid mu palvet."

*Illusat adventi- ja pühadeaega!
Erki Katus
toimetaja*

Ettevõtjast misjonär Rootsist Birmasse

Olukord ütles 'ei', kuid perekond Anderssonid ütlesid 'jah.' Aastal 2009 lendasid André ja Susanne Andersson koos oma kolme lapsega Birmasse (Myanmari) ja asusid elama Yangoni linna. Kodus, Rootsist, oli André töötanud firmajuhina ligi 20 aastat ja abikaasa oli töötanud modellina. Birmasse elama asudes oli perekond Anderssoni elatustaseme vahe suur, võrreldes Rootsiga. André ja Susanne aga olid rõõmuga valmis mugavustest loobuma. "Tuleb võtta üks samm korraga ja me näeme, kuidas Jumal juhib meie elu.

Aga meil oli kaljukindel tugi usus Jeesuse kutsesse misjonipõllule!" jagab André.

Kutse oli anda koolihariduse kaudu inimestele teadmisi, mis võimaldaks usku Jumalasse ja ka iseendasse. Neile oli saanud elavaks Piibli-koht, kus on kirjutatud: "Ära keela abi neile, kes seda vajavad, kui su kätel on jõudu seda teha!" Õpetussõnad 3:27.

Perekond Anderssoni misjonitöö oli aidata alustada ettevõtluskooli FBS (Focus Business School) selleks, et jagada Jumala lootust ja aidata kohalikku rahvast

võidelda vaesuse ja võlgade vastu. "Me oleme näinud inimesi leidmas võimalusi väga piiratud ressursidega. Nende aastate jooksul oleme näinud üle 300 ettevõtte alustamist ja arenemist," ütleb André. Marco Stromberg koos perega oli valmistanud õppematerjali aastal 2007. Nüüd oli vaja abi selle materjali rakendamiseks koolis ja haridusliku struktuuri loomisel suurematele klassidele. Samuti tuli koostada juhised õpetajale, lehed õpilastele ja valmistada ette praktilised õppetunnid." Focus Business School on

MTÜ, mis töötab täna mitte ainult Birmas misjoni ja ettevõtluse arenguga vaid ka Aasias, Aafrikas, Rootsisis ja teistes Euroopa riikides. Kool tugineb kristlikele printsiipidele ja väärtustele. Paljud inimesed maailmas kannatavad tööpuuduse, alatoitumuse, halva tervishoiu jne pärast, kuna neil puudub majanduslik arusaamine. Paljusid kasutatakse häbeamatult ära ja nad satuvad

inimkaubanduse ohvriks. "Seetõttu põleb meie südames, et aidata neil elu paremaks luua." Lõppeesmärgiks on aidata inimestel ennast ise aidata, kasutades põhimõtteid, mis on saadud Jumala Sõnast," jagab André. "Läbi FBS-kooli, mis kestab 6-12 kuud, õpetame ettevõtluse arendamist ja isiklikku majandamist, aga ka kristlike väärtusi ja eetikat –

kuna Jumal õnnistab ausat elustiili. Enamjaolt teeme seda kirikute kaudu, kuna neil on kontakt rahvaga," jagab André.

Jeesus ütles tähendamissõnas Matteuse 25:35: "Sest mul oli nälj ja te andsite mulle süüa. Mul oli janu ja te andsite mulle juua. Ma olin võõras ja te kutsusite mind sisse." Täna on võimalik, et Jeesuse sõnad oleksid: "Ma olin töötu, kuid te

andsite mulle tööd.”

André on olnud Rootsisis ühe suure maalarifirma juht üle 20 aasta ning on aastate jooksul võtnud tööle ka inimesi, kes on elu hammasrattaste vahele sattunud.

Üks nendest on Sascha, kes hakkas noorena Stockholmis narkootikumidega tegelema. Ta oli teismelisena heroini sõltlane ja elu läks otse allamäge. Olles vanglates ja turvakodudes, kuid ilma muutusteta, pidas sotsiaalabi teda "lootusetuks sõltlaseks". Kuid ühel päeval, tänavatel hulkudes, kohtas ta kristlast, kes rääkis talle Jeesusest ja palvetas ta eest. Ta elus tuli pöördepunkt ja kui André teda kohtas, pakkus ta talle tööd. "Meil on palju võimalusi abikäte välja sirutamiseks, selleks, et jagada Jeesuse armastust", jagas André. Sascha lõpetas FBS koolituse ja on täna narkootikumidest vaba ja elab uut elu. Paar aastat tagasi oli Sachal võimalus anda oma tunnistus Rootsi kuningale ja tervele lossi personalile. Jumala, FBS koolituse ja uue töökoha abil sai Sacha uue alguse ning astus pimedusest valgusesse.

Erki katus

Lõppeesmärgiks on aidata inimestel ennast ise aidata, kasutades põhimõtteid, mis on saadud Jumala Sõnast

Süstaga Lätist Pärnusse

Jälle oleme teel süstaga Eesti. Jätan mugavused ja astun seiklusesse. Elu Jumala juhtimisel ongi suur seiklus. Seekord jätkan „palve-rännakut” süstaga ümber Eestimaad oktoobris, kuna aasta alguses saadud käe- ja jalaluu murrud olid paranemas ning arstidel tuli paranemine enne üle vaadata. Olen tänulik Jumalale, et olen taastunud. 2. oktoobril saabub transport Ikla, Läti piiri äärde.

Läti piirilt jalutame 50 meetrit edasi ja kuna on pime paneme telgi silla peale üles. Ei mingit piiripunkti ega kontrolli. Ületame Eesti – Läti piiri veel mitmeid kordi enne magama minemist – huvitav tunne. Öösel me randa ei näinud, ainult kuulsime laineid. Hommikul avastan, et peame varustuse (ca 200 kg) ja süstaga kõndima suure kivi muuli lõppu ligi 500 meetrit. Algselt oli muul ehitatud selleks, et kaubarong saaks laevadeni sõita, aga töö oli jäänud pooleli. 7-meetrise süstaga liikumine ja selle transportimine võtab 3 tundi aega. Päike paistab! Tassime varustuse ja süsta meeter haaval edasi

ja jõuame lõpuks randa.

Kohtame naisterahvast, kes pidavat seal sageli jalutama käima. Naine uurib suure huviga meie süstamatka kohta. Ta töötab Riias advokaadina ning räägib, et järgmisel päeval on Läti parlamendi valimised. Kummardame pead ja palvetame Läti maa ja rahva pärast, enne kui edasi aerutame.

Eesti territooriumil kohtame kalurit nimega Raimond. “Kalasaak on väike ja 13-kiloseid lõhekalu ei ole veel näha. Varsti jõuavad siia rannikule,” ütleb ta. Kui lõunasöögi aeg kätte jõuab peatume rannikul ilusa maja juures, kus külalislahkelt kutsub meid kohvile Aino. Aino tütar elab Rootsis Västerås ja Ainol on kolm last. Meil on tore aeg koos jutustades ja hiljem palvetame koos Jumala poole. Aino teeb oma otsuse Jumala kasuks ja saab nii rõõmsaks. Suur rahu täidab ta südame ja Aino tuleb meid randa ära saatma. Nagu heatahtlik vanaema ütleb ta: „Ärge rannast kaugele minge ja olge ettevaatlikud, et te ilusti koju jõuaksite.” Vesi on

üle 10 kraadi soe ja vaikne. „Paar nädalat on nii tormine olnud, et pidid mütsist kinni hoidma,“ ütles Eldur – veel üks kalamees kes oli võrke puhastamas. Kui esimesel ööl, Lätis, pidi nina külma pärast magamiskotis hoidma, siis teisel ööl, ühel liiva saarel, tuli magamiskotti sooja töttu lahti hoida. Ilm on rahulik ja umbes 27 kilomeetrit on aerutatud.

Järgmine päev on udune aga soe ja peaaegu täiesti tuulevaikne. Hommikupalvus ja hommikusöök käivad käsikäes. Avamerel liikudes on oluline, et oleks rahu südames. Teades, et meie aerutamistekond läheb mitme kilomeetri kauguselt rannast, siis on oluline kuulata sisemist häält ja ”luge-da Tema häält”. Ootamatu vastutuul või kõrge lainetus võib kalliks maksma minna. Ilmateade võib näidata üht,

kuid reaalsus võib hoopis teine olla. Rootsi kuninglik prints Oscar Bernadotte on ütlenud: “Piibel kinkis mulle vabaduse ja valguse. Piibli sisu on kõige puhtam vesi, mis kustutab mu janu ja puhastab mu hinge!” Niiet puhas vesi nii seespool kui väljas on oluline.

Teine osa hommikul on samuti oluline – hea hommikusöök. Kuna süstal ei ole pagasile kaalupiirangut, nii nagu näiteks jalgsi matkates, siis oleme võtnud lemmiktoidud kaasa – puuviljakompotid, värsked mahlad, supid, mesi, erinevad leivad ja koogid, šokolaadi, pähk-leid, kuivatatud puuvilja, juurvilju, ka kala- ja liha-konserve. Aerutaja ei peaks näljasena aerutama.

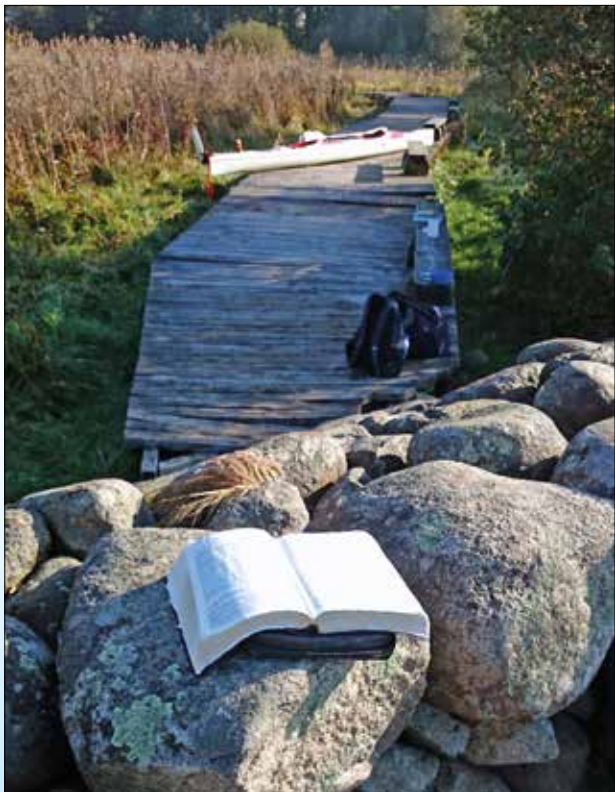
Kui umbes 3-4 tundi on hea tempoga aerutatud, teeme lõunasöögi. Palved on kõlanud Eestimaa ja rahva

eest, ja muidugi laulud koos aerutamiseks. Päike on kõrgemal ja vaatab pilvede vahelt välja ning varsti ongi taevast sinine ja oktoobrikuine ilm päikesepaisteline ja suvesoe. Ootamatult rõõmustav on ka tuulevaikne meri, kuna meie olime valmistanud ette vahutavateks laineteks. Lootus, jõuda õhtuks Pärnu, suureneb. Hea on süstaga sõita, kui oled hea ilmaga juba ligi 30 kilomeetrit aerutanud. Sama kehtib elus – sul on parem tunne, kui oled ”oma asjad korda seadnud”, kui siis, kui oled lootusetult oma plaanidest maas. Meenub Piiblist kirjakohast ...” olge rõõmsad! Seadke oma asjad korda... armastuse ja rahu Jumal on teiega!” Pauluse 2 kiri korintlastele 13:11. Ja siin merel aerutades – kui rannapiir kaob silmist ja maad enam näha ei ole – kaob ka kiire elutempo ja kõigi nõud-

miste stress. Elu on rohkem kui saavutamine. Elu on osadus ning Jumala ja iseenda tundma õppimine. Seal kogen kui palju Jumal meid armastab. Jah – armastab.

Lugesin hiljuti, et vanemad inimesed kahetsevad kõige enam seda, et nad on liiga palju töötanud ja liiga vähe panustanud suhetele oma pere ja sõpradega. Need mõtted liuglevad koos väikese lainetusega, kui päike hakkab loojuma. Kell on seitse, ning olles eelmise päevaga kokku sõitnud süstaga 70 kilomeetrit, jõuame Majaka randa. Kalju, kallid äi, on meile vastu tulnud. Palverännak vee peal on olnud ootamatult ilus. Varsti olemine Vana Pärnu saunas ja pidulik toidulaud kohupiimakookidega köögis laual ootamas. Mõistan, et olen õnnelik, olles kallite sugulaste ja sõprade seltsis. Täna Jumalat pere eest, kaitse ja õnnistuse eest ning elava suhte eest Jeesuse Kristusega.

Erki Katus

Arvo Pärt

Arvo Pärt on täna maailma kõige mängitum elusolev helilooja, kelle looming on 20. sajandil tugevalt mõjutanud arusaama muusika olemusest. Pärdi teoseid esitatakse üle maailma. Arvo Pärt on nimetatud kümne ülikooli audoktoriks, talle on määratud hulk autasusid, aunimetus ja preemiaid, nende seas väga kõrgelt hinnatud Léonie Sonningi muusikapreemia. 12. märtsil 2014 pidas Arvo Pärt Tartu Ülikooli Filosoofiateaduskonnas loengu nimega "Arvo Pärt ja teoloogid."

„Meie oleme pärinud oma loomisvõime Jumala käest, kes on inimese loonud on oma näo järel. Nii teadlased kui ka kunstnikud toidavad endid raasukestega Jumala rikkalikult toidulaualt. Kõik inimesed tuleb kokku

viia ühise nimetaja alla, ka muusikal on siin oma roll. Kui me vaatame katoliiklust, õigeusku, protestantlust, siis need erinevad konfessioonid on nagu erinevad murdarvud. Selleks, et orienteeruda selles kaoses, on vaja leida ühine nimetaja. Tõenäoliselt peavad kõik osapooled läbi käima valulise tee ja kaotama kõik maises mõttes, et siis võita kõik, nii nagu Kristus kaotades kõik, võitis kõik. Aga see ühine nimetaja on Jumala armastus, mis võib meile paista küll erinevate avaldumisviiside kaudu, aga substants on üks ja see on Jumal. Armastus, mis kõiki ühendab. Ka siis, kui me ise seda ei märkagi.

Mingil määral me kõik ohverdame, aga kui palju me ohverdame? Kui suureks

ohvriks me oleme võimelised ja mis on kõige suurem ohver? Kõige suurem ohver on armastus. Samas armastus kustutab ohvrimõiste. Ohver muutub armastuseks. Ja kui me Jumalat veel ei oska armastada, siis võiks ehk ikkagi aidata teadmine, et tema armastas meid esimesena. Issand Jeesus Kristus armastab mind nii, et sind armastada oskaks.

Me keegi ei tea kui palju meil elada antud on ja sellepärast räägingi just sellest kõige tähtsamast teemast. Kui kõiki küsimusi ja probleeme vaadata pilguga nagu see oleks vahetult enne sinu surma, saad selged lakoonilised ja õiged vastused. See on lühim tee tõeni. Teoreetiliselt näitab elukell alati 5 minutit enne 12. Meie kõik ole-

me ilmaruumi gravitatsiooni mängukannid ja sellel gravitatsiooni valemil on autor. Ja temaga me oleme veresuguluses - ükskõik siis, mis teed pidi. Ükskõik, kui kaugel ka Jumal pole, võime me endid joonduda kõige sirgemas ja lühemas suunas tema poole ja ta ise tuleb meile sellel teel vastu, sest me oleme tema looming. Meie ei pea teda välja mõtlema. Tema mõtles meid välja. Jah, Ta ise tuleb meile vastu. Võibolla ootab, et me teda kasvõi pisut tänaksime, kasvõi sellegi eest et me üldse olemas oleme.

Hellilooja on üks instrument ja et see pill kõlaks, peab ta korras olema. Sellest tuleb alustada, mitte muusikast. Muusika abil võib ta nagu kontrollida, kas tema kui instrument on hääles ja mis hääles. U-duur on ka hääli. Igasugune loominguline, ka helliloominguline töö peaks vahelduvalt ka lühikest füüsilist tööd ja palvet sisaldama. See oleks ühe kunstniku elule kõige loomulikum ja tervislikum variant.

Kvaliteedil on ohvrimeelsuse hind. Ohvrimeelsusel on armastuse hind. Ainult selline arusaam võib inimese hinge kvaliteeti tõsta. Kunstnikule oleks see teadmine ja kogemus vajalik kulla hinna eest. Ohvrimeelsus, see on loobumise valmidus. Ja see algab pisiasjadest, juba igapäevastest. Nagu üks armastuse idu. Mis sirutab end valguse, puhutuse ja tõe, tegelikult Jumala poole. Midagi suurt ja tõelist ei või sündida ei südames ega noodipaberil, kui sa ei ole valmis maksma loobumise hinda

igapäevaste sagimiste eest. Jumal koob emaihus inimest pikkamööda ja targalt, ka kunst peaks niimoodi sündima.

Vaikus mõistab kohut iga meie sõna üle. Temasse tuleb suhtuda tõsiselt. Vaikusest peaks rääkima mitte sõnadega vaid tegudega. Vaikus on tarkus.

Jumala käskude järgi elamine on sõna otseses mõttes loominguline tegevus. Ma ei räägi teile seda mitte selleks et ma midagi siin ise saavutanud oleksin. Aga ma olen täiesti veendunud et iga samm on siis avastuseks, muidugi läbi pisarate ja higi, üks kaotuste ja leidude ahel, eneseületamistest, kukkumistest ja jälle ülestõusmistest.

Kus on meie kodu? Kui kaugele me sellest kukume iga päev, lugematuid kordi, küsimata miks see juhtus ja järeldust tegemata. Ka kahetsemisest on vähe abi, kui see jääb vaid intellekti tasandile. Ja kui nii, siis peaks siit algama esimene korrektiiv. Elu on alandlikkuse kool, kus spikerdamisel ei ole mingit kohta. Ja ainult sellisel juhul võib see kooliks olla. Oma jõududega me siin hakkama ei saa. Jumala abiga aga küll ja veel küllaga. Selleks peab Jumala tahte ilu tundma õppima ja selle järgi ise elada tahtma.

Meie teadvus on kui määratud peegel, kust päikesevalguski vastu ei peegelda, rääkimata meie oma näost. Ma usun seda, et kõik inimesed peavad kahetsema. Kogu maailm. Iga hingepuhutuse puudumise ilming, see tähendab patt, takistab meil

oma loomingus edasi liikuda. Me takerdume iga sõna ja heli taha nagu midagi peita püüdes, endale aruanduma, et võti järgmiseks sammuks on patukahetsuses. Sellepärast ongi kõik meie elus nurgeline, ei voola.

See osa mis meis igavene on, peab puhtaks saama. Mida me siis peame tegema? Millest alustama? Võib-olla oleks õige alguseks küsida, mida me ei peaks tegema, et ärkaks meie südametunnistus. See oleks asjade õige järjekord ja ka jõukohasem. Sest inimene ei tule selle pealegi, et kõik mis maailmas viltu on, on ka tema enese süü. Aga mis see maailm muud on, kui meie kõik kokku – meie ise. Miks me peame alustama ikka kõikidest nendest teistest? Selles ongi meie pimedus.

Iga hea tegu jääb maailma nagu halbki. Võib-olla esialgu nähtamatul kujul, ka salajas kordasaadetu.

Kõik muutub siin maailmas. Suured võimsad riigid kaovad äkki. Kontinendid vajuivad igaveseks mere sügavustesse. Terved tsivilisatsioonid kaovad, kaovad nagu ebajumalad. Aga meie vaim – tõe otsiv vaim – igatseb-sellist arusaamist, mis oleks vastupidavam kui sada või tuhat aastat. Lõppude-lõpuks ei ole asi sadades ja tuhandetes aastates. Me peame tunnetama tõe praegu veel siin olles. See on tee.“

(Tekst on lühendatult kirja pandud audio loengu põhjal, www.uttv.ee)

Jumala kutse Brasiilia tänavalaste juurde

Minu nimi on Benjamin Daniel Adam, olen 27-aastane ja olen üles kasvanud Rootsisis. Täna elan João Pessoa - linnas, kus on umbes 700000 elanikku ja see asub Lõuna-Ameerika idarannikul.

Juba 10-aasta vanuse lapsena, ütlesin vanematele: "Kui ma suureks saan, saab minust kindlasti misjonär Lõuna-Ameerikas." Minu pere oli varem misjonäri-

deks Bulgaarias ja Tšehhis, kus nägin oma isa kuulutamata ja levitamata Jumala sõna. Pärast kolmist tagasi Rootsi, valisin ma teismelisena minna Jumalast eemale. Alates sellest, kui olin umbes 13-aastane, kuni 20-aastaseks saamiseni, oli mu elu üks pikk otsimine, et saada selgust iseendas ja oma soovides. Usk Jumala olemasolul, oli mul sellest ajast, kui olin väike, kuid ma ei olnud võtnud vastu otsust kuuletuda Jumalale ega pühendanud elu Temale. Ma vaigistasin oma südame tunnistuse ja elasin üha enam patus. Mu elu oli destruktivne -reisimine, etendused, raha, tüdrukud ja lõpuks isegi hašiš / marihuana täitsid mu elu. Elu sai suureks koormaks ja ma mõistsin, et ilma Jeesuseta olen ma ilma lootuseta.

2008. aasta veebruaris lugesin Piiblist Jeesuse tähendamissõna Luuka evangeeliumi 15. peatükist (tuntud kui "kadunud poeg"). Sain süüdatud lootusest, et Issand

oma headusest võib ka mind vastu võtta, nii nagu selles 'kadunud poja' loos võttis Isa pojavastu. Ma põlvitasin, olles üksi oma korteris, ja palvetasin Jumala poole. Selsamal hetkel sain elava kohtumise Jeesusega. Hiljem sain aru, et see oli "Jumala arm" mis mind muutis.

2009. aastal lendasin Brasiiliasse esimest korda. Oma teisel visiidil, 2011. aastal, tulin ma Vila Feliz linna. Kui ühel öösel voodi kõrval palvetasin, rääkis Jumal selgelt minu südamesse visiooni kaudu, mida ma enda ees nägin.

2012. aastal sõitsin ma Rootsist Brasiiliasse tagasi. Tänapäevaks olen abiellunud Amandaga ja meil on väike poeg. Me teame mõlemad väga hästi, et Issand tõi meid kokku selleks, et teha koostööd tänavalastega ja vaeste hulgas.

Aitame kaasa mitmete projektidekaudu-jalgpallikool, õppimise abi, Brasiilia maadlus noorukitele jne. Tä-

naseks oleme veega ristunud juba 12 noort. Meil on jumalateenistused igal pühapäeval ja kolmapäeval. Samuti korraldame kodudes palvegrupe ja nädala sees piiblitunde. Me töötame praegu umbes 70 lapse ja noorukiga tänavatel ja mõnel juhul tervete perekondadega, jagades evangeeliumi Jeesusest. Me oleme näinud, kuidas noored, kes olid täis viha ja vägivalda, on vastu võtnud evangeeliumi ja muutunud õnnelikeks ja sõnakuulelikeks lasteks. Meid hämmastab Issanda ustavus ja varustamine meie vajadustes ning me igatsemeha Kristuse evangeeliumi jõudmas rohkemate peredeni. Olen tihti meenutanud Jeesuse sõnu, et Jeesus ei andnud meile osa oma elust, vaid ta andis meile kogu oma elu. Meid, kes järgime teda, kutsub ta üles tegema sedasama.

*Benjamin D. Adam,
Brasiilia
Jõao Pesoa, PB, Brasiilien*

Jael Puusaag **Bosniast**

Jumala imeline varustamine meie projektides on suur. Meie koolikottide projekt oli sel aastal imesid täis! Lühidalt öeldes, me jagasime välja 450 uhiuut kotti, igaüks neist ääreni täis koolitarbeid – isegi liiga rasked nende väikeste kandjate jaoks! Ja veel, sel aastal me kotid läksid 5 erinevasse linna! Ja nüüd, meie küttepuude projektil on juba koos peaaegu kogu raha 100-le perele puude ostmiseks! Kuulsin kunagi lauset: “Jumala süda ei juhi sind kunagi sinna, kus Tema käed sind kan-

da ei saa.” Teiste sõnadega, kui Tema juhatab, siis Tema varustab! 1.oktoobril saab täis täpselt aasta, kui minust sai meie koguduse juht. Kuidas see on läinud? Ütleksin, et see on nagu esimest korda lapsevanemaks saamine. Kui teada saad, et last ootad, siis esimesed kuud isegi mõtte lapsevanema rollist on üleujutav ning pidevalt ajab iiveldama. Aga siis harjud uue olukorraga ning hakkad kasvama oma lapsega koos. Avastad uue jõu ja rõõmu, su mõtlemisviis muutub “mi-

nust” “meieks”. Õpid ja teed protsessi käigus vigu, aga üldiselt oled tänulik... Viis aastat tagasi ma poleks kuuldagi võtnud ideed, et minust saab ühel päeval me koguduse juht. Aga Jumal vormis mind vaikselt ning eelmisel aastal. Ning taas, kui Jumal juhatab, siis Tema ka varustab! Minu suurimaks väljakutseks on pidevalt hoida oma fookus Jumalal töödenimekirjade ja inimeste vajaduste asemel. Teie palved on mulle väärtuslikud!

Jael Puusaag Bihaciš, Bosnia

NOODIRAAMAT

Südamelaul

Valik Timo Lige ülistuslaule
aastatest 1992-2014

51 ÜLISTUSLAULU NOOTI JA DUURILEHTE.
NOODIRAAMATUGA ON KOMPLEKTIS KA 3 CD-PLAATI

Timo Lige noodiraamat

Timo Lige on muusikaõpetaja, ülistusjuht, pastor, raadiohääli ja muusik.

Tal on ilmunud 8 plaati sooloartistina, koos sõprade või pereansambliga.

Tänaseks on valminud mitusada laulu. Laulupealinna tiitli üheks kindlustajaks oli Kärddla Ühisgümnaasiumi koor, mille Timo lõi ja mida ta juhib.

Ta on abielus Monikaga ning nende peres kasvavad Mirjam, Hanna ja Johannes.

Sügisel pani Timo projektitoetuse "Hooandja" kodulehele üles projekti uuele noodiraamatule. Hooandja on ühishastusplatvorm, kus head ideed leiavad toetuse. Projekt on Hooandja keskkonnas aktiivne kaks kuni kaheksa nädalat, mille jooksul peab kogunema eesmärgiks seatud summa. Kui see kokku ei tule, kantakse raha toetajatele tagasi. Kui projekt saab toetuse, kantakse kogu summa projekti autorile. Edasi on autoril kohustus lubatu täita.

Hooandja loomeprojekti tegija teeb enesest ja oma projektist paariminutilise video, millele tuleb lisada ka projekti kirjeldus. Video ja tekstiline tutvustus riputatakse aadressile www.hooandja.ee. Hooandja tegijate väitel on parim viis mõjutada inimesi projekte toetama pakkudes rahastajatele põnevaid autasusid – erakordseid teenuseid või sündmusi, esemeid. Timo Uue noodiraamatu projekt õnnestus hästi.

Projekti tutvustus.

Mina olen Timo Lige ja mul on üks unistus. Tegelikult on unistusi palju aga siin on üks nendest.

Olen üle 20 aasta kirjutanud ja laulnud kristlikku muusikat. Selle aja jooksul on sündinud palju laule, mida on salvestatud, mida lauldakse erinevates kogudustes ja kontserditel. Kuid need on laul haaval, salvestus haaval, noot haaval üle Eestimaa laiali. Selle jaoks, et need leviks ja inimesi õnnistaks ning rõõmustaks, need laulud ongi sündinud. Nüüd on aga aeg üks vahepeatus teha ja need laulud kokku koguda.

Ma sooviksin väga välja anda lauliku, kus on kaante vahele kogutud umbes 50 minu laulu noodid. Nende hulgas on päris vanu ja tuttavaid laule, kuid ka selliseid, mida pole kunagi enne salvestatud ega noodistatud. Et laule oleks lihtsam õppida, kaasa laulda või lihtsalt kuulata, on koos laulikuga võimalik soetada endale ka CD-plaatide komplekt, millele on salvestatud kõik noodiraamatus leitud laulud.

Teie poolne toetus läheks noodiraamatu kujundamisele, trükkimisele ja tiražeerimisele ning CD-plaatide tootmisele. Noodiraamat ilmub 2014. a detsembrikuus. Nii saab sellest tore jõulukink jõuluvana kotti.

Villy jagas oma lugu "Ringvaatega".

Peab juhtuma mingi ime, et paadunud pätt ja narkomaan saaks oma elus teha äkilise pöörde ja alustada täiesti uult lehelt - ise, arstide ja psühholoogide abita. Ime ongi muutnud Villy Vör-

gu elu. Ja tugev iseloom ning hea süda, mida ei väaranud viin ega amfetamiin.

Ime päästis kõige raskemal hetkel, kui seesama kõva mees, kes kõrtsides kõiki oma valju häälega hirmutas,

sattus puu alla, paljajalu ja lühikestes pükstes, ning tah-
tis ennast tappa. Nüüd, kui osa endistest sõpradest on vangis, osa maha löödud, tä-
nab ta Jumalat, et on elanud kümme aastat täiesti uut elu.

Uimastisõltuvuse asemele tuli Jumalast ja kogudusest sõltumine. Ei häiri teda, et mõni tuttav peab seda naljakaks, mõni arvab, et ta on ära pööranud ... "Olengi ära pööranud, sest pöörasin õndselt teelt õigele," ütles endine pätt naerdes, lisades, et tulgu ja jagagu keegi targa temaga kurjast sõltuvusest lahtisaamiseks mõnda teist viisi.

Villy Vörk on täna üks neist kes juhib Lootuse küla Järvakandi filiaali, mis aitab sõltuvuse küüsi langenud mehi, kelle osas ehk kõik teised on lootuse juba kaotanud.

Villy jagas oma lugu ka "Ringvaatega".

"Loomulikult oli kaks poega isa jaoks liig mis liig ja tema

ka ei leidnud muud lahendust kui tarvitada alkoholi," meenutas Villy oma isa võimetust pärast naise surma lastega üksi hakkama saada.

13-aastaselt otsustas Villy kodust põgeneda. "Leidsin ainult kuritegeliku maailma," rääkis mees. Ta hakkas tarvitama alkoholi, suitsetama ja palju pidutsema. "Hiljem ei olnud mul enam sõpru ka, siis elasin seal, kus jope rippus," ütles ta.

17-aastaselt sattus ta Venemaal röövimise tõttu vanglasse ning jõudis kodumaale tagasi alles aasta pärast.

Pärast Eestisse tagasi jõudmist arvas Villy, et ta enam ei joo ja pätti ei tee, kuid kõik läks samamoodi ja veel hullemini edasi. "Ma ei tahtnud

ennast surnuks juua, aga ma tegin teadlikult narkootikumidega üledoosi," tunnistas ta.

Ta hakkas nägema hallutsinatsioone ja kartis isegi oma sahisavat jopet. "Mind päättis tegelikult selge sõnum taevast - Villy, jäta joomine maha ja Jumal aitab sind," meenutas mees.

Nüüd on Villy Lootuse küla Järvamaa filiaali eestvedaja. Lootuse küla kutsub tänavatelt enda juurde inimesi, kes oma eluga enam midagi peale hakata ei oska, kes pole olnud kained kuid ja võib-olla isegi aastaid. Lootuse Küla saab aidata vaid neid inimesi, kes ise soovivad oma elu muuta ning avaldavad selleks soovi.

Egon Sarv, maja vee peal

Ja siis ma leian end mõtelt, et maa soolaks ja valguseks olemine, millest Jeesus räägib, on muuhulgas ka see, et lahkudes me jätame endast maha parema, puhtama, tervema keskkonna, kui tulles eest leidsime. Ehk siis, Jumal andis meile maja ning nüüd elame Kendari ääres, peaaegu piiri peal, viimaste majade hulgas, tavaliste inimeste

keskel. Jah, ma lähen kooli appi, see on mu üks roll siin. Aga see, et me elame selles kvartalis, kus me elame, ka see ei ole asjata. Jumal on meid siia pannud soolaks ja valguseks. Ja üks asi, milles saame parandust tuua, on kasvõi selle olmeprügi probleemi lahendamine. Esiteks kasvõi meie maja ümbruses, lähimate naabrite juures. Ja võimalusel laiemalt.

Vot sellises olukorras elame praegu. Elurutiini oleme enamvähem paika saanud. Umbes nädala pärast söidab Kaidi tagasi Jakartasse ning siis edasi Eestisse. Meie väikese kooli omanikud on lähedalasuvatel väikestel saartel veel rajanud 4 kooli (veel väiksemad, kui see meie oma siin Kendaris). Mõnes on ainult üks õpetaja, aga selline see koolihari-

duse olukord kaugetel saartel on. Veel oleme praegu tegelemas suhete loomisega

meie kodu ümbruses elavate kohalike lastega. Alguses Samuel võõristas, kuid täna juba hakkas lastega mängima. Eks ta tasapisi tuleb. Seda me juba teame, et enamik neist on teiseusulised, kuid vähemalt üks tüdruk on kristlane. Ka küsisin täna ühe tüdruku käest, et mis hõimust ta on. Ta vastas, et Java-Tolaki. Ja seda on siin migratsioonipoliitika tõttu palju. Hõimud segunevad, nagu kogu maailmas. Kuidagi nii raske tundub siin kaugel, tundamatus ja võõras kohas. Lisaks on siin ainult üks kaubakeskus, mida meie (või Jakarta mõistes) võiks üldse kaubakeskuseks kutsuda. Kaubavalik ja eriti toiduvalik on siin oluliselt nirum, kui Jakarta. Mitmed meile tuttavad toiduained, mida siin riulitelt otsime, osutuvad Kendaris sortimendist väljasolevaks. See tekitab lisaküsimusi, et mida

me üldse pikemas perspektiivis sööma hakkame? Paljus peame seetõttu lootma kohalikule turule. Õnneks on see üpris hea ja ei saa kuidagi kiruda. Kõik roheline (eriti igasugused suured lehed) on väga odav, ka kartult ja porgandit on, siis saame hakkama.

Liha on kallis. Aga mis on odav ja mida on palju, see on kala. Kendari on mere ääres ning iga päev toovad kalurid merest värsket kala. Sellist kala ei näe Jakarta-ski – sortiment on suur ja kala täiesti värsket, lõpused tulipunased ja kalasilmad ilusad selged (see on, mille järgi kala värskest hinnata). Nõnda on Jumal meid kandnud ning nõnda varustanud ja õnnistanud. Oleme näinud Tema heldust ja abi nii mitmel moel, et see teeb meid lihtsalt alandlikuks.

Tervitades, Egon perega.

Muutuge teiseks

Elu ei ole intellektuaalne, vaid emotsionaalne kogemus. Elu on tunnete kogemus. Meie ei suhtle maailmaga esmalt sõnadega. Sõnad on sekundaarsed. Inimestena suhtleme tunnetega, suhtumisega, meelsusega. Meie tunded kujundavad meie hoiaku ja meelsuse ning avalduvad käitumises. Meie meelsus räägib valjemini kui meie sõnad. Sageli oleme võimelised valima oma sõnu vastavalt olukordadele, kuid oma meelsust ja hoiakut ei suuda me kaua varjata. See tuleb esile meie väljanägemises, miimikas ja üldises kehakeeles, olles ausam ja järjekindlam kui meie sõnad. Meelsuse juured on seespool. Kuid vili kasvab väljaspool. Näib, et meie sisemine tunne ei jää rahule enne, kui seda on väljendatud ja avalikuks tehtud. Edasi määrab meie meelsus ja suhtimine käi-

tumise ja elu.

Kooliõpetaja kutsub lapsevanemad vestlusele. Põhjus? Kuuenda klassi õpilase Peetri hinded langevad ja ta segab teisi õpilasi. Testid näitavad, et poisi intellekt on rahuldav, isegi üle keskmise, kuid tal veab vilutu pea igas aines. Õpetaja ütleb, et Peetri suhtumine, meelsus on halb.

Istume ja arutame koguduse kanseleis, keda avalduse alusel tuleks tööle võtta. Ühte nime nimetatakse enam kui teisi ja lisatakse juurde: "Ta suhtumine on nii hea!

"Spordimeeskonnal oli vilets aasta: palju kaotusi ja vähe võite. Treener ütleb: "Teie võimed viiksid teid võidule, kuid teie meelsus paneb kaotama!"

Meelsus, mitte andekus määrab, mis meie ellu tuleb. Meie meelsus ütleb, mida meie elult ootame. See on nagu tellimisleht.

Meie meelsuse kohta on öeldud: "Ta on möödunu raamatukogu, oleviku kõneleja ja tuleviku prohvet." Meie meelsus ja suhtumine on äärmiselt tähtsad. Sellepärast ütleb apostel Paulus: *"Olgu teil samasugene meel, mis oli ka Kristusel Jeesusel!"* (Fl 2:5). Kristlase meelsuse ja usu vahel on otsene side. Tõeline elav südame usk väljendab end meie meelsuse positiivses muudatuses. On võimatu teada, kui palju töökohti on kaotatud, kui palju ülendamise võimalusi kaotsi läinud, kui mitmeid sõprussidemeid on katkenud ja abielusid karile jooksnud halva meelsuse ja suhtumise tõttu. Kuid iga päev kohutame inimesi, kellel on töö, mida nad vihkavad; ja abielu mida nad katsuvad välja kannatada. Nad ootavad, et inimesed ja maailm nende ümber muutuks, selle asemel, et mõista vastutust

oma meelsuse ja käitumise eest. Meie meelsus määrab meie sutumise elusse ja kaasinimestesse.

Meenub naljalugu, mida mulle räägiti. Vanaisa tuli oma lapselastele külla. Ta armastas neid ja hellitas. Taadil oli tavaks pärastlõunal väike uinak teha. Lapsed otsustasid naljatada. Kui vanaisa magas, määrisid nad tema vuntsidesse Limburgeri juustu, mis haiseb kui raibe. Ärgates tunneb taat, et tuba haiseb halvasti ja kiirustab kööki. Ta ei jõua seal kuigi kaua olla, kui tunneb, et ka köök haiseb. Nii läheb ta õue peale, et värsket õhku kopsudesse hingata. Kuid vanamehe üllatuseks ei leia ta ka seal kergendust ja hüüab pettunult: "Kogu maailm haiseb!" See kehtib ka elus. Kui kanname Limburgeri juustu oma suhtumises ja meelsuses, siis haiseb kogu maailm.

Vaata enda ümber. Pane tähele ja analüüsi inimeste vestlusi, kes on rahulolematud ja õnnetud. Leiad, et nad süüdistavad inimesi, ühiskonda ja valitsust, kes teevad nende elu raskeks, võimatuks ja õnnetuks. Vahel on rahulolematuse vangelahitatud meie oma kätega. Maailm meie ümber ei hooli sellest, kas vabastame ennast sellest vanglast või mitte. Ta läheb edasi. Kui võtad omale hea, terve elusuhtumise, siis ei mõjuta

see ühiskonda nii palju, kui sind ennast. Muudatus ei tule teistelt, see peab meist tulema. Apostel Paulusel oli hirmus minevik. Timoteosele iseloomustas ta ennast järgmiste sõnadega: "Pilka- ja, tagakiusaja, ja vägivaldsete." Kuid pärast oma pöördumist oli ta innustatud igatsusest tunda Kristust sügavamal viisil. Kuidas ta viis ellu selle igatsuse? Mitte oodates, et teised teda aitaksid. Ka ei nurisenud ta oma ebaõnnestunud mineviku üle. Ta ütles: "Ma unustan ära, mis on ees, ma püün seatud eesmärgi poole, taevase kutsumise võiduhinna poole Kristuses Jeesuses." Meie oleme isiklikult vastutavad oma elu eest. Piibel ütleb: "... mis inimene külvab, seda ta ka lõikab." "Meie suhtumine ja käitumine määrab, mis meiega juhtub.

Sageli on meie meelsus ehk suhtumine ainus, mis määrab edu või kaotuse.

Noor abielunaine otsustas oma sõjaväelasest abikaasaga kolida sõjaväebaasi, mis asus kõrbe serval. Elutingimused olid väga primitiivsed ja ainus maja, mis neil õnnestus üürida, asus indiaanlaste küla läheduses. Kuumus oli väljakannatamatu (+45° viilus). Tuul puhus pidevalt ja kattis kõik tolmu ja liiva korruga. Päevad olid pikad ja tüütud. Tema ainsad naabrid olid in-

diaanlased ja ükski nendest ei rääkinud inglise keelt. Kui teatati, et ta abikaasa saadetakse mitmenädalasele manöövrile sügavale kõrbesse, andis ta lõpuks alla. Naine kirjutas emale ja teatas, et tuleb koju. Ta lihtsalt enam ei suutnud. Väga lühikesel ajal järel tuli emalt kiri vaid kahe lausega. See kõlaltas: "Kaks meest vaatasid läbi vangla trellide, üks nägi mulda, teine tähti." Lugeses korduvalt neid ridu, hakkas tal häbi. Ta otsustas "tähti vaadata". Järgmised päevad kulusid selleks, et luua sõprus indiaanlastega. Ta palus neid talle õpetada käsitööd. Esmalt olid indiaanlased väga külmad ja kauged, kuid varsti tekkis südamlilik sõprus. Nende kultuur ja kombad pakkusid talle huvi. Kõrbe uurides muutus ka see ja igavas ning tüütavas paigas märkas naine omapärist ilu. Ema saatis talle raamatuid, mis käsitlesid kõrbe elu ja faunat. Ta uuris ja õppis ning hiljem kirjutas ka raamatu. Mis muutus? Mitte kõrb, mitte indiaanlased. Ta muutis oma suhtumise ja hoiaku ning pööras ebameeldiva kogemuse oma eduks ja rõõmuks.

Mis vahe on takistuse ja võimaluse vahel? Ainult meie suhtumine.

Allan Laur

Focus business school (FBS) - ettevõtluse koolitus

Focus Business School (FBS) - ettevõtluse koolitus FBS on vahendiks, et murda vaesus ja julgustada ettevõtlust. Kool keskendub finantsilisele haridusele koos piibelliku õpetusega suhtumise- ja meeleeuendami- seks. Tahame anda õpilastele lootust: „Minu praegust olukorda on võimalik muuta.”

Samuti õpetame isikliku raha haldamist, strateegilisi põhitõdesid väikeettevõtete alustamiseks, iseloomu arendamist ja kuidas elada Jumala eesmärkidega oma isiklikus elus ja ettevõttes.

Selleks, et murda vaesuse iket, on sageli vaja muuta vale mõtlemine. Läbi FBS'i, tahame luua platvormi uute töökohtade loomiseks. Tahame julgustada noori, et meie linnades ja riigis, kus valitseb tööpuudus, oleks lootust.

Focus ärikooli eesmärgiks on:

julgustada ausat elustiili, millega kaasneb Jumala õnnistus.

Õpetada uut mõtteviisi, mis võimaldab finantsilist läbi- murret.

FBS koolitus koosneb 9 erinevast blokist, mis on jagatud 48 õpptunniks. Need on vahendid ja meetodid, kuidas alustada, arendada ja säilitada ettevõtlust võimalikust perspektiivist.

Mõned näited õppeaine- test:

Unistused ja visioonid, võ- lad, eelarve koostamine, ohud ja võimalused, kristlik ettevõtja, isiklik majandami- ne, turundus, käive ja hinna- panek, konkurents, kliendi ja tarnija suhted, Jumala hoolitsus, Jumala juhtimine, kümnis, raamatupidamine, aus elustiil, probleemide la- hendamine, raha tähendus, kogudus ja raha, jne.

2014. aastal oleme saanud palju taotlusi, et alustada

koolidega uutes kohtades:

- Märtsi kuusõpetas ja tutvuskristlik ettevõtlus or- ganisatsioon FBSi Kongos, Kinshasas.
- Märtsis esitleti kooli Bos- nias.
- Aprillis toimus esmakord- selt FBSesitlus ICCC konve- rentsil Eestis.
- Prantsusmaal käivad ette- valmistused FBS'i alustami- seks 2015. aastal.
- Märtsis olime Moskvaa. Taotlusi on veel 7 erinevast Venemaa paigast.

Alustame samuti Armee- nias, Burundis ja Svaasi- maal.

Tänaseks on FBS Roots- is Stockholm, Göteborgi, Upp- sala, Övik, Örnköldsvik, linnades. Kuid uued linnad Roots- is valmistuvad FBS-iga alustamiseks.

*Jumal õnnistagu teid!
Marco ja Anna Strömberg*

www.fbsi.org

Õpetajad FBS koolis

Gunnar Tindberg on üks edukamaid ettevõtte rajajaid Rootsisis. Alustades keldrikorraldusel oma ettevõttega on see firma kasvanud tänaseks 9 miljardi kroonise käibega suurettevõtteks. 1978 aastal sai firma omale nimeks Indutrade. Gunnar jätkab praegugi firma tegevjuhina kuigi vanust juba üle 70-ne. Ta on väga aktiivne ettevõtluses ja samuti õpetajana FBS koolis. Tal on siiras usk Jumalasse ja ta on aktiivne koguduseliige Stockholmi baptistikirikus. Gunnar õpetab FBS-koolis müügitööst ja kui oluline on anda endast parim ning paluda sellele ka Jumala õnnistust.

Johan Eriksson on samuti õpetaja FBS koolis. Ta on põhjamaade turundusjuht ühes maailma suurimas ettevõttes, Google'is. Johan on ka isiklikku juhtimist käsitleva raamatu autor, milles ta rõhutab, kui oluline on teha teadlike otsuseid oma elus. Meil on alati valik olla passiivsed või aktiivsed otsuste tegemisel. Kui tugevad on meie isiklik juhtimine ja meie valikud, kui olukorrad me elus lähevad raskeks? Meil on alati valik ja Jumal näeb meie südameid kui otsuseid langetame, õpetab Johan.

Misjonikursus

LÄKITA MIND!

...tõelke oma silmad
üles ja vaadake põlde,
et need on valged lõikuseks.
Johannese 1:9

*Ja ma kuulsin Issanda häält küsivat: „Keda ma läkitan? Kes meilt läheks?”
Ja ma ütlesin: „Vaata, siin ma olen, läkita mind!” (Jesaja 6:8)*

Lähem informatsioon:
www.harvest21.ee ja 55 61 4707

Vaata:
www.k-3.ee